

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

IMÁDKOZZATOK!

Ezután eltávozott onnan, és szokása szerint az Olajfák hegyére ment. Követték a tanítványai is. Mikor pedig odaért arra a helyre, így szólt hozzájuk: "Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek." Azután eltávolodott tőlük, mintegy kőhajításnyira, és térdre borulva így imádkozott: "Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a poharat, mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied." Ekkor angyal jelent meg neki a mennyből, és erősítette őt. Halálos gyöttrődésében még kitartóbban imádkozott, és verejtéke olyan volt, mint a földre hulló nagy vércseppek. Amikor az imádkozás után felkelt, odament tanítványaihoz, de a szomorúságtól alva találta őket. Ekkor így szólt hozzájuk: "Miért alusztok? Keljetek fel, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!" Lukács 22: 39-46.

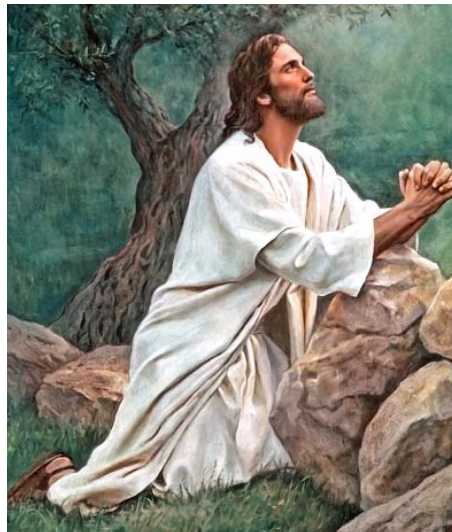
Virágvasárnaptól nagypéntekig, csupán néhány nap leforgása alatt tetőfokára hágott az addig visszafogott sok-sok indulat. A vallásos vezetők eldöntötték, hogy megölik Jézust. Júdás eldöntötte, hogy elárulja a mesterét. A tanítványok bizonytalansága egyre nőtt, sok elfojtott kérdés feszült bennük miközben együtt vacsoráztak nagycsütörtök este. Vacso-ra után átsétáltak az Olajfák hegyére, a Gecsemáné kertbe, és ott Jézus gyöttrődése is tetőzött. Ő nem csak tanítani jött, és jót tenni. Az ő küldetése kezdetől fogva az volt, hogy meghaljon a világ bűneiért.

Talán soha nem fogjuk teljesen megérteni mit jelent az, hogy magára vette a világ bűneit. Amint közeledett a kereszthez, a világ összes bűne kezdett ránehezedni Jézusra, olyan nyomással, hogy majdnem belehalt a gyöttrődésbe még mielőtt kivégezték volna. Olyan sötét völgyön kellett átmennie, amit mi fel sem foghatunk, és amin mi soha nem fogunk átmenni.

Még akkor este megjövendölte Péter bukását, ami be is következett pár óra múltán mielőtt a kakas megszólalt. Júdás áruló csókja előtti percekben, órában Jézus arra kérte a tanítványait, imádkozzanak, hogy kísértésbe ne essenek, de ők elaludtak. Aztán a letartóztatásakor mind elhagyták, mert féltették az életüket.

A. W. Tozer szerint az ok, ami miatt mindez így történt nem az volt, hogy

nem kaptak elég tanítást vagy nem énekeltek elég sok Istent magasztaló zsoltárt. A gyávaság és a tagadás oka az volt, hogy nem vették komolyan, amit Jézus mondott nekik: „Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!”

Nem imádkoztak. Az imádkozás hiánya okozta a gyengeségüket és a gyávaságukat. Péter átkozódva tagadta le, hogy valaha is ismerte volna Jézust csak, hogy a saját bőrét mentse, hogy megússza a letartóztatást.

Három és fél évig jártak Jézussal. Lehetett volna jobb lelkipásztoruk és tanítójuk? Lehetett volna jobb lelkigondozójuk, mint Jézus? A kísértés órájában mégis elestek. Miért? Mert nem fogadták meg a felszólítást: „Imád-

kozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!” Más szóval: Imádkozzatok, hogy a kísértő ne tudja véghez vinni a szándékát bennetek.

A kísértő szándéka minden esetben a tanítványok hitének a kioltása.

Az életünk során gyakran át kell mennünk völgyeken, bajokon, nehéz élethelyzeteken. Ezek, a kísértés időszakai is egyben. Feladni Jézust; nem bízni abban, hogy törődik veled; nem hinni, hogy jelen van az életedben és tud adni kimenekedést a bajból; nem hinni azt, hogy terve van az életeddel; nem bízni a hűségében és a vezetésében.

A nehéz idők a kísértés időszakai is, mert a lelkünk ellenségének az a szándéka, hogy elveszítsük a hitünket. A gonosz a hitünket akarja kioltani. Jézus azt állítja, hogy erre az egyetlen válaszlépés részünkről, az imádság.

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Michael Kornya An Apostolic Hero - by Bela Udvarnoki (4)

Nagyhétrel kapcsolatos írárok

Gyülekezeti hírek: Detroit, Cleveland

Távol és mégis közel: Erdély és Magyarország

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
215-1910 Pandosy Street
KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

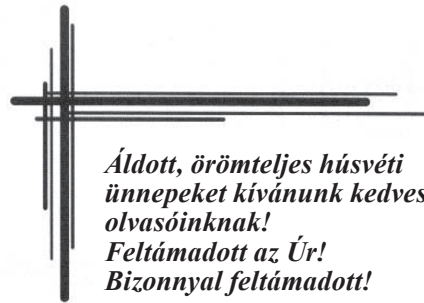
Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsigmond@verizon.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Tavaszdodik, de valahogy nagyon lassan. Szokatlanul erős viharok vonulnak végig kontinensünkön, sőt, Európán is. A naptárunk azonban nem az ibolya és a tavaszi virágok megjelenéséhez igazodik. Virágvasárnap, nagypéntek és húsvét újra itt lesz - hóvirággal, vagy anélkül is. Isten óráját nem lassítják a viharok, nem állíthatja meg semmi. "Hogy beteljesedjék az írás," és "elvégeztetett." Üdvösségünket munkáló Urunkat nem hozzák zavarba az általa teremtett világ furcsa jelenségei, vagy a mi erőlködéseink. Az is hamarosan eljön, amit húsvét és pünkösd utánra ígért a Megváltó. Vissza jön; értünk.

Készülünk arra is. Ebben a hónapban úgy készülünk, hogy a Nagyhét eseményeit újra átéljük a gyülekezetben, a bibliával a kezünkben, imádságos-böjtös csendességeinkben. Az Evangeliumi Hírnök cikkei is segíteni fognak ebben, azt gondolja a szerkesztő, s ezért szeretettel ajánlja az ünnepre mutató írások olvasását éppen úgy, mint a többi - közeli és távolabbi gyülekezetek híreit, vagy például a Kornya testvér életét bemutató, angol nyelvű sorozat újabb részletét.

Olvasóink imádságaiba ajánlom az előttünk álló hónap egy-egy lényegesebb szövetségi rendezvényét. Április: évközi gyűlés, előtte lelkipásztor csendesnapok; május: ifjúsági találkozó (Alhambra); június: közgyűlés, utána gyermek és ifjúsági táborozás. A nagyobb magyar baptista család számára is lesz egy közösen rendezendő alkalom, a Felvidéken, amiről a következő sorokon olvashatunk. (szerk)

MABAVISZ TANÁCSÜLÉS ÉS KONFERENCIA

Május 10-12. Komárom, Szlovákia
Péntek: 14:00 elnökségi tanácsülés
Szombat: MABAVISZ konferencia
„Hogy mindnyájan egyek legyünk”
Helyszín: Komárom, Baptista Imaház,
9:30 - 17:00

18:00 ünnepi istentisztelet a Vox Nova
férfikar szolgálatával

Vasárnap: A gyülekezetek napja

SZÖVETSÉGI ALKALMAINK**ÉVKÖZI GYŰLÉS****2013. április 26-27****helyszín: Ráma tábor.**

Az Évközi Gyűlés a Szövetségünk
Végrehajtó Bizottságának és a
Misszió és Jótékonyági Bizottságá-
nak a hivatalos alkalma.

A gyülekezeti küldöttekről *Szabó István* testvér, szövetségünk alelnö-
két kell értesíteni.

(Ha Isten megengedi, az évközi utáni
vasárnapon, április 28-án, szeretnénk
megtartani a torontói új imaház
alapkőének ünnepélyes letételét.
Erre az alkalomra is szeretettel
hívjuk a küldötteket.)

**LELKIPÁSZTORI
CSENDES NAPOK**

Ráma Tábor, az évközi gyűlést meg-
előző napokban, április 23-25 között.

További értesítés *Kulcsár Sándor*
testvértől, a lelkipásztori szövetség
elnökétől. Kérem a gyülekezeteket,
hogy engedjék el, sőt küldjék
a lelkipásztorukat ezekre
a csendes-napokra. Az utazási és
szállás költségeket a szövetség fizeti.

KÖZGYŰLÉS

2013. június 28-30 között kerül
megrendezésre szövetségünk
106. közgyűlése ugyancsak
a Ráma táborban.

További három-négy fontos alkalom.

A tavaszi ifjúsági találkozó
Alhambra, május 24-26.

Gyermek és tinitábor
Ráma július 1-7.

IFI tábornak is szívesen adunk
helyet Rámában, de az ezzel kapcsolo-
latos döntést és annak szervezését az
Ifjúsági szövetségtől várjuk.

Az elmúlt évek jó tapasztalataira
építve ebben az évben is szeretnénk
tartani **Házások hétvégéjét** Rámá-
ban. A tervezett dátum augusztus 30
– szeptember 2 (Labor day).

Püsök Dániel titkár, ÉAMBSz

IMÁDKOZZATOK

folytatás az 1. oldalról

Mindennek rendelt ideje van a nap alatt. Van ideje a tanításnak, a dicsőítésnek, a tanácsolásnak. Azonban vannak idők, amikor arcra kell borulni és könnyörögni. Vannak idők, amikor menekülnöd kell a kegyelem királyi székéhez, amikor imádkoznod kell, hogy el ne ess a kísértésben.

Jézus maga nem tudott meglenni imádkozás nélkül. Szolgálatá során olyan nyomásokkal találkozott, amiket mi nem is érthetünk meg, de ő mindig oda menekült az Atyához a terheivel. Ha Jézusnak szüksége volt az imádkozásra, mit érthetünk meg ebből magunkra nézve?

Vannak olyan élethelyzetek, amiken nem tudunk átjutni lelki vagy akár testi épségben, csak ha a mennyből kapunk segítséget. Titokzatos módon, ez csak az imádságon keresztül érkezik hozzánk. Ekkor angyal jelent meg neki a mennyből, és erősítette őt.

A tanítványok imádkozás helyett elaludtak. Aztán a feszült pillanatokban ott maradtak erőtlenséggel, fedezetlenül. Péter pedig, aki azt gondolta, hogy legkevésbé van szüksége segítségre és erőre, a legcsúfosabban vallott kudarcot a kísértés idején. Uram, kész vagyok veled menni akár a börtönbe, vagy a halálba is!

A lelkünk legnagyobb ellenségei közé tartozik a saját önbizalmunk, magabiztosságunk. Amikor azt gondolom magamról, hogy: én tudom, én megoldom, én alkalmas vagyok, én ezt tanultam, én ezt már rég átgondoltam, erre felkészültem, nem vagyok én kezdő... már sok éve az Úrral járok, van tapasztalatom, stb. Mennyire igaz az, hogy nem az a kipróbált ember aki saját magát ajánlja, hanem akit az Úr ajánl. 2Kor. 10:18. Akit az Úr ajánl, az mindennap elismeri, hogy képtelen megoldani dolgokat Isten Lelke segítségével. Ez a felismerés nem velünk születik hanem ajándék az Úrtól azok számára, akik megalázkodnak előtte és abba hagyják az okoskodást. A legszomorúbb az amikor a büszkeség és a magabiztosság éppen egy lelki vezetőnél jelentkezik: egy lelkipásztornál, egy diakónusnál, egy igehirdetőnél...

Ebben az állításban „Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!” benne van az ígéret, hogy imádságon keresztül olyan ellenállásra teszel szert, ami meghátrálásra kényszeríti az ellenséget. Talán emiatt az imádság az egyik legelhanyagoltabb területe a hívő életünk-

nek. Ezt akarja leginkább meggátolni az ellenség. Legyél túl elfoglalt, fáradt, munkától agyonhajszolt, szórakozott vagy szórakoztatott. Akár az ígét is olvasgathatod, csak ne imádkozz. Legyél intellektuális hívő, aki sok igeverset tud idézni. (Azok, akik Jézust megfeszítették, ismerték az írásokat, sőt igéket idéztek amikor halálra ítélték.)

Mi tesz minket győzedelmessé a kísértések idején? Mi van az imában, ami legyőzi a kísértőt?

Az imádság annak az elismerése, hogy szükségem van Istenre.

Hiányzik az életemből az amire szükségem van lelkileg, mentálisan, érzelmileg, fizikailag és anyagilag ahhoz, hogy át tudjam vészelné a bajokat. Amikor elismerjük az Istenre szorultságunkat, máris a helyes irányba kezdünk mozdulni. Az Isten útjából való félreállítás mozdulatát tesszük meg ezzel. Pál apostol így fogalmazza meg: Amikor erőtlenség vagyok, akkor vagyok erős. 2Kor. 12: 10. Ennek az ellenkezője, a függetlenkedő, „nincs szükségem Istenre” féle lelkület, amely szavak nélkül is kifejeződésre jut azáltal, hogy nem imádkozunk.

Az imádság a bizalom megvallása. Aki Isten elé járul annak hinnie kell, hogy ő létezik és megjutalmazza azokat, akik keresik őt. Zsid. 11:6. Aki imádkozik, nem csak a panaszát mondja el, hanem bízik Isten szeretetében, sőt éppen az imádságban nyer bizonyosságot Isten szabadításáról, vezetéséről és vigasztalásáról. Az imádságon keresztül megerősödik a hit. Ezt a leckét nem lehet csupán tanítani, ezt igazán csak az imádság gyakorlása közben érti meg és éli meg a hívő.

Az imádság az akarat alárendelésének a vállalása. Atyám, ha akarsz, vedd el tőlem ezt a poharat, mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied. Lk. 22:42. Legyen úgy, ahogy ő akarja. A gondunk gyakran nem is az alárendelés, hanem sokkal inkább Isten akaratának a megértése. Hogyan ismerem fel Isten akaratát? Ebben is az imádság segít. Megismerjük az ő akaratát azáltal, hogy békességünk van egy dolog, vagy személy felől. Máskor, ha valami nem tőle van, egyszerűen felzaklatódik a szívünk. Hányszor megtapasztaltuk már, hogy amikor a saját akaratunkat vittük végbe, oda lett a békességünk, és sok baj és lelki üresség keletkezett belőle. Ilyenkor aztán menekülünk az Úrhoz irgalomért és kegyelemért. Ha hittel kérjük, meg is kapjuk a feloldozást és a bocsánatot. Visszatér a békességünk, de

azt vajon mikor tanuljuk meg, a kudarcokat megelőzendő, hogy „Legyen meg a te akaratod?!”

„Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!” azt jelenti: szükségem van rád, hiszek benned, és alárendelem az életemet a te akaratodnak. Milyen hatalmas erő szabadul fel benned ha ezt megteszed? Milyen vereséget kell elszenvednie a sátnak, amikor így imádkozol? Milyen békesség árad szét a szívedben és az elmédben, amikor megvigasztal az Úr? Milyen bizonyosságot és bátorságot kapsz a kegyelem trónjánál?

A győzedelmes hívő élet legnagyobb titka ez.

Lukács János

*"Az Ő sebei árán gyógyultunk meg,"
(És 53: 5)*

ELHENGERÜLT A KŐ

*Felséges perc volt...
Megdörmögött dühörögve,
Félrezuhant az óriási kő!
Vakító villám járta át a léget,
Fényes angyal kivont kardjával állt ott,
Ó, dicső reggel,
Diadalmas ÉLET!*

*Húsvét volt akkor...
Első húsvét reggel...*

*Az utolsó, a legnagyobbat várom,
Mikor nem egy, de angyalseregeknek
Nagy sokasága zendül át az égen,
S jön a KIRÁLY tündöklő fényességben!*

*Jön a KIRÁLY és hatalmas szavára
Megnyílnak majd a sírok dühörögve,
Feltámadnak azok, kik Benne éltek,
Feltámadnak az örök dicsőségre.*

*Feltámadunk!
Dolgozzatok a Húsvét örömeiről!
Zengjétek ezt mind, kik övéi vagytok,
Zengjétek ezt, mert a titkok titkáról
Azon a csodás, dicső húsvét reggel*

Elhengerült a kő!

Somogyi Gáborné Csoma Irén

TÁRULJATOK!

24. Zsoltár

*Ti, kapuk, emeljétek fel fejeteket!
Tárljatok, örökkévaló ajtók!*

*Salamonnak ékes oszlopai,
Jeruzsálem faragott kapui,
nem tudjátok-e, ki az, aki jó,
az alázatos, számaron ülő?*

*Nem tudjátok-e, hogy köztetek járt,
itt prédikált a boltívek alatt,
itt tanított, a lába itt haladt!
Népéhez jött Ő, de népe szíve
nem fogadta be, zárva maradt.
És nem fogadja az ősi templom,
nem tárulnak a százados ajtók,
nem ismeri fel igazi Urát,
ki korbáccsal tisztítja templomát...
S mint lázadónak, legméltóbb helye:
városon kívül a gyalázat hegye.*

*Évezredek múltán lehulltak a falak,
a kapuknak már csak romjai beszélnek.
S az örökön Élőt hirdetik a szelek,
zengik, hogy boldogok, akik Őrá várnak,
jövetele előtt híven kaput tárnak.*

*Ti, kapuk, emeljétek fel fejeteket!
Lehajtott fejek, emelkedjétek,
bús szívek, ó, tárjátok ma ajtó!
Tekintsetek fel, hisz Ő közeleg!
Már nem szegényen jó. Számotokra
a legnagyobb gazdagságot hozza.
Fogadjátok Őt királyi módon,
Úrhoz méltóan, királyi trónon,
hűségesküvel, hős megvallással,
halálig tartó odaadással!
Hozsannátok diadallal zengjen,
mert uralkodik földön és mennyen,
és egy napon minden szem meglátja,
hogy Ő a dicsőség örök Királya!*

Oláh Lajosné (1982)

Ujjongj, Sion leánya!

"Ujjongj, Sion leánya! Kiáltás örömdobozban, Izráel! Örvendezz, vigadj teljes szívből, Jeruzsálem leánya! Elveszi rólad az ÚR az ítéletet, eltávolítja ellenségedet. Veled van az ÚR, Izráel Királya: nem kell többé veszedelemtől félned. Azon a napon így biztatják Jeruzsálemet: Ne félj, Sion, ne csüggedj el! Veled van Istened, az ÚR, Ő erős, és megsegít. Boldogan örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked." (Zof 3,14-17)

Elsőpró változások idején megesett már, hogy a megmenekültek fejébe szállt a dicsőség. Zofóniás próféta feladata az volt, hogy Júda népét a körülöt-

tük zajló események józan értékelésére nevelje.

A hatalmas Asszír Birodalom értéktelenségül gyors elgyengülése, majd a bevehetetlennek vélt Ninive bukása voltak a K.r.e. 7. század utolsó éveinek legnagyobb horderejű eseményei. Mire gondoljon egy kicsiny nép a történelem ekkora viharai után?

Háborúk és természeti csapások sújtották a szomszéd népeket, még a Földközi tenger szigetein lakókat is. Minek tulajdoníthatja a megmenekülését ez a parányi nép, az Isten népe? Milyen tanulság hírmondója lesz a "maradék"?

Zofóniás prédikációi éles beszédek voltak; a sebészi szikét juttatják eszünkbe, írja Szabó Andor a "Lábam előtt mécses a te igéd" című könyvében. Az események fölött uralkodó Istenre mutatott a próféta, a Történelem Urára, aki tisztává teszi a népek ajkát (3:18), eltávolítja népe köréből is a gőgösen vigadozókat (11), csakúgy, mint az ellenséget (15), mert neki van hatalma elbánni az elnyomókkal (19). Mit tesz a "maradékkal"? Velük csodát látat: "Meglátjátok majd, hogy jóra fordítom sorsotokat!" Ezzel a mondattal pecsételi meg az ígéreiteit Isten; így zárul ez a háborús, prófécias könyv.

Az idézett igeszakaszban ujjongásra szólított "Sion leánya" Isten igaz ítéleteinek láttán énekel. Az istenfélőknek ez a Zsoltárokból is gyakori megnevezése azokat illeti, akik az Úrra várnak, feléje fordulnak, és benne reménykednek. Az övéi a hitükkel és a ragaszkodásukkal; az életüket nem veheti el senki, mert már Neki adták. Istent szeretőik. Vagyódva gondolnak rá, mint a menyasszonyra a kedvesére. Úgy tűnik, hogy a "népek tengerében" a történelem eseményeinek a kiszolgáltatottjai ők is, de... Isten óvja őket. Üldözöttek, de Istenhez menekülők. Megfélemlítettek, de lám, a félelmükben is éneklők. A legelesettebbek, de állnak, mert az Isten támogatja őket. Ez az ószövetségi "maradék" az újszövetségi Gyülekezetnek is előképe.

A történelem igaz tanulságait nem a győztesek ismerik (még ha a tankönyveket ők is írják). A sok kegyelmet átél "maradék", azok, akik a vészes időket Isten csodás oltalmában vészelték át, ők az Igazság ismerői. Lám, énekelve adják tudtul a kibeszélhetetlent! Halljuk, hogyan bátorítják egymást is? "Veled van Istened, az ÚR, Ő erős, és megsegít."

Magasztaljuk Istent szeretetért, hatalmaért és oltalmaért!

Novák József

HÚSVÉT

Évenként szabályosan, szinte monoton ismétlődnek ünnepeink. Mégsem lehet föllapozni a tavalyi, vagy az azelőtti ünnepeinket, gondolatainkat az idén. És rendjén van ez így. Kínos lenne például egy múlt-év Húsvétjára készült prédikációt változatlanul elmondani ma.

Az ismétlődő, de sohasem ugyanolyan ünnepeink sorában számomra kiváltságos helyet foglal el az idei Húsvét. Kezdem megérteni, hogy ez a legcsodálatosabb, legjelentősebb ünnepünk. Hiszek Húsvétban, a föltámadásban. Húsvét a hitemet jelenti. Azt, hogy: mégiscsak lehetséges!

Lehet!

Nem válhat soha életem értelmetlenebbé, mint Krisztus leesett, értelem nélküli állá a kereszten. Nem lehet soha sivárabb lelkem, mint a keresztről a semmibe-meredő fénytelen szempár. Nem lehetek soha akaratlanabb, közömbösebb, mint a kereszten függő mozdulatlan test.

Amikor érzem, hogy ujjaim közt esik szét akaratom; amikor az utak bezárulnak körülöttem; amikor belémlopakodik a kétségbeesés: hát még az egymásnak-rendeltek találkozója is elmaradhat? - földereng akkor előttem a szegzett kéz, a szavak-nélküli tátott száj, a megkövesedett szem, a megöszült szakáll.

Egyszerre magasba lendül céltalanul csüngő kezem. A megértett Nagypéntek után hozsannát kiált.

Hát mégis! LEHET, kiáltom, s éledő értelmem betüzi a szót:

*Lendület,
Erő,
Hit,
Eredmény,
Teljesség.*

Húsvét. Nem-értelmetlen, nem-holt, nem-savanyú élet.

Életemem, életheletőségem ez a Húsvét. Csalódásaim, kétségeim, keresztjeim, nagypénsteim föloldódhatnak, mert Húsvét a győzelem. A lehető-ség.

Herjeczki Géza (1969)

AZ ÚR JÉZUS TESTE

„És mikor bementek (tudniillik a sziklába vájt sírba), nem találták az Úr Jézus testét” (Lk 24:3).

Az üdvörtörténet legnagyobb titka az inkarnáció (testbe öltözés). A Szentírás ezt a titkot így fogalmazza meg: „És az Ige testté lett és lakozék közöttünk, és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, Aki teljes emberi cselekedetekkel. A Szentírás kinyilatkoztatása szerint Isten hajolt le az emberhez az Ő végtelen irgalmasságában. *„Nem abban van a szeretet, hogy mi szeretjük Istent, hanem, hogy Ő szeretett minket, és elküldte az Ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért”* (1Jn 4:10).

Miért kellett Istennek testet öltetnie, vagyis emberré lennie? Mert a bűn megrontotta az embert és eltávolította Istentől. Az ember önjelétől nem tud Istennel újra kapcsolatot venni. Ebben van az az alapvető különbség a Szentírás kinyilatkoztatása és egyéb, emberi vallások tanítása között. Ezek a vallások az embert emelik Istenhez, különböző emberi cselekedetekkel. **A Szentírás kinyilatkoztatása szerint Isten hajolt le az emberhez az Ő végtelen irgalmasságában.** *„Nem abban van a szeretet, hogy mi szeretjük Istent, hanem, hogy Ő szeretett minket, és elküldte az Ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért”* (1Jn 4:10).

Krisztus testet öltése elengedhetetlen az üdvösségünkhöz. Csak mint Isten-ember lehetett Ő híd a tökéletes és örökkévaló Isten és az esendő és halandó ember között. Ezért kellett öneki emberként szenvednie és meghalnia, Önmagát adván engesztelésül a mi bűneinkért. Mint végtelen Isten, az Ő egyszeri váltságáhalála több, mint a véges

emberiség összes felhalmozódott bűne. Ezt a tételt így fejezi ki János apostol: *„És Ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért; de nem csak a mi vétkeinkért, hanem az egész világért is”* (1Jn 2:2).

Krisztus teste nem maradhatott a sírban, mert az Ő feltámadása által *„zsengéjük lőn azoknak, akik elaludtak. Miatán ugyanis ember által van a halál, szintén ember által van a halottak feltámadása is”* (1Kor 15:20-21). A tanítványok és az Úr Jézus testét bebalzsamozni készülő asszonyok még nem voltak felkészülve erre a csodára. Mind a négy evangélium beszámol arról, hogy **az ő gondolataik középpontjában az Úr teste volt.** Arimathiai József (*„aki maga is tanítványa volt Jézusnak”*) azon igyekezett, hogy a testet még az esthajnal csillag feljötte előtt (a zsidó szabbath kezdete) sírba tegye. Az Úr Jézus naplemente előtt 3 órával halt meg. Ugyancsak sietnie kellett Józsefnek, hogy a Golgotáról a procurator palotájáig időben megtegye az utat; a kivégző osztag századosának a tanúbizonyosságát a halál beálltáról megszerezze; és a testet Pilátustól elkérje (Mt 27:58), aki *„odaajándékozta a testet Józsefnek”* (Mk 15:45).

Máté és Márk is elmondják, hogy az asszonyok nézték, amint József a testet a maga új, sziklába vágott sírjába helyezte (Mt 27:61, Mk 15:47). Bebalzsamozásra már nem maradt idő. Azt a szabbath utánra kellett halasztani, tehát a hétek első napján, kora hajnalra (Mk 16:2, Lk 24:1). A gondos József azonban mégis tudott annyi végtisztességet biztosítani, hogy *„gyolcsot vásárolt”* és *„begöngyölő a testet tiszta gyolcsba”* (Mt 27:59).

Az asszonyok balzsamozó igyekezete megdöbbenéssé változott, mikor **nem találták az Úr Jézus testét.** Pedig ők jól tudták, hol kell keresni, hiszen ott voltak a sírba tételnél. Mind a négy evangélium foglalkozik ezzel a problémával, ami azóta a mi legnagyobb reménységünk. Isten nem engedte, hogy az Ő szentjének teste rothadást lásson (Csel 2:27).

A feltámadás tagadói legnagyobb érvüket a Jézust halálra adó főpapoktól és farizeusoktól veszik. Ezek ugyanis Pilátustól a szabbath napján azt kérték, hogy őrizzesze a sirt. *„nehogy az Ő tanítványai éjjel odamenven ellopják Őt és azt mondják a népnek: Feltámadott a halálból”* (Mt 27:64). A feltámadás után *„sok pénzt adván”* rávették a sirt őrző vitézeket, hogy ezt a hazugságot terjesszék (Mt 28:13).

Rendkívül jelentős ennek a hazugságnak a cáfolására az, amit János evangé-

lista ír könyvének 20. fejezetében. Eszerint a feltámadás hajnalán **Jézus teste ugyan nem volt ott többé a sziklasírban,** de a testét begöngyölő lepedők és a fejét bepólyáló gyolcsok összegöngyölt állapotban szép rendben a sírban maradtak, a test eredeti elhelyezését és alakját mutatván. Ha valaki a testet ellopni készült, nem ért rá arra, hogy ilyen szép rendet tartson és hogy a gyolcsot legöngyölje a testről, s utána szépen visszagöngyölje. Miért is tette volna? Nem lopás történt. **Az Úr teste feltámadott és kibújt a gyolcsokból, mint a lepke kibújjik a gubóból.** Mikor a szeretett tanítvány ezt meglátta, ő azonnal elhitta a feltámadás csodáját (Jn 20:8). **Az Úr Jézus földi teste átváltozott a dicsőséges feltámadott testté.** Lázár feltámadott teste csupán a földi test regenerációja (megújulása) volt.

Az Úr Jézus a feltámadás után megjelent az Ő tanítványainak, megjelent Máriának, megjelent ötszáz atyafinak, és másoknak, megjelent Saulusnak a damaszkuszi úton. Ezek a megjelenések azt bizonyítják, hogy Ő él. A dicsőséges feltámadott test megőrzött bizonyos ismertető jegyeket (sebek helye, képes volt enni) a földi testből, de nem volt azonos azzal. A tanítványok nem azonnal ismerték fel a feltámadott Urat.

A feltámadás után negyven nappal *„az ő láttokra felemelték és felhő fogá el Őt szemeik elől”* (ApCsel 1:9).

De itt maradt a földön az Úr földi teste, a gyülekezet (egyház) (Kol 1:18), amely emberi szemektől látható módon képviseli a feltámadott Urat a világban. A gyülekezet korszakában emberi szem nem látja az Urat, kivéve az Ő testében, ami a gyülekezet.

Az emberek testben csak olyan Krisztust látnak most, amilyen te vagy, meg én; ők ma is látni akarják Jézust! Az asszonyok **az Úr Jézus testét keresték, és megtalálták a feltámadott Krisztust.** A világ a valóságos testben járó Üdvözítőt keresi.

Mi, akik az **Úr asztalához** járunk, tagjai és biznyságtévői vagyunk-e az Ő testének? **Meglátják-e az emberek bennem a földön járó Krisztus képviselőjét?** Az Úrvacsorában arról teszünk biznyságot, hogy mi tagjai vagyunk az Úr Jézus földön hagyott testének, a gyülekezetnek (egyháznak) és tagjai vagyunk egymásnak, *„mert mindnyájan az egy kenyérből részesedünk”* (1Kor 10:17). De tagjai vagyunk a mennybe ment Krisztusnak is, aki a fej.

Dr. Haraszi Sándor (1920-1998)
Evangeliumi Hírnök, 1993. június
(rövidítve)

VALAHOVA TARTOZNOD KELL

*A báméskodó tömeghez tartozol,
Vagy a kivégző osztag seregéhez?
Olyan vagy talán, mint az egyik lator,
Esetleg Máriák, Jánosok közé tartozol...*

*Hogy közömbös maradj, nem lehet,
Ha nem is látod az elsötétült eget,
De a föld indulását csak érzed,
Mi megrendíti közömbös szívedet.*

*Jézus kimondta: elvégeztetett!
Nem a halál, az élet ünnepe ez!
Hisz üdvre lelt a lator, a százados vallott,
Bizony, ez az ember Isten Fia volt!*

Halász Johanna

DETROIT

Hideg télben fészek-melegben

A vándormadarak nagy része vissza-érkezett már környékünkre, de egyelőre fázósan várják velünk együtt a rügyfakasztó tavasz érkezését. Melegebben simogat már néha a nap, de előfordulnak még a kisebb hózáporok is. Hagyományos telünk volt, detroiti viszonylatban egészen normális: hideggel, hóval, jég-esővel, rövid, szürke napokkal.

De nem így a gyülekezetben! Meleggel (szó szerinti és testvéri közösség melegével), fénnyel (különösen Karácsony táján), Igével és imával, sok énekléssel és zenével teli ünnepek/események láncának tűnik visszatekintve közösségünk össze és tele.

Már szeptember végén elkezdődött a rendhagyó, de örömteli összejöveteleink sora. A jelenleg Texas államban élő *Mitar házaspár* hozta el második gyermekét, a kis *Nathan Elias*-t, hogy bemutassák a gyülekezetnek és az Urnak. Néhány évvel ezelőtt *Anikó és Daniel* gyakran szolgáltak zenével-énekekkel gyülekezetünkben, most pedig itt élő rokonaikkal és a gyülekezettel együtt kérték Isten áldását a nagyon figyelmes, mindent érteni látszó kis csöppség életére. Bizonyítéka volt ez az esemény annak a sajátosan amerikai jelenségnek, hogy bár a családok mobilisak, gyakran és többnyire messze költöznek a gyülekezettől, ahol kivándorlásuk után otthonra leltek, kötődésük (általában életük végéig) megmarad. Visszavágyának és visszajárnak, vagy ha ez utóbbit nem tehetik akkor levéllel, üdvözlétekkel, anyagi támogatással ápolják a "családi kötelékeket".

Gyülekezetünk a Krisztusban hívők nagy családjából két csoporttal is ápolta rokoni/testvéri kapcsolatokat az őszi és téli folyamán. Novemberben a *Baptist State Convention of Michigan* 55-ik, Monro-ban tartott közgyűlésére kapott meghívást gyülekezetünk. A különböző nemzetiségű (az Urat anyanyelvükön szolgáló) gyülekezetek autonóm

egységek ugyan, de egyek a hitelveiket, gyökereiket és céljukat tekintve. Előkerültek a ruhásszekrények mélyéről a népviseleti darabjaink (a nőtestvérek őrizgetnek ilyeneket is az óhazára emlékeztető egyéb tárgyak mellett), ugyanis az volt a szervezők kérése, hogy minden "ethnic" gyülekezet képviselői népi viseletben, óhazájuk zászlajával vonuljanak be a gyülekezeti terembe s anyanyelvükön énekeljék a *"People need the Lord"* (*Jézus vár reánk*) kezdetű éneket. Szép mozzanata volt ez az istentiszteletnek, már-már pünkösdre emlékeztető: ki-ki a saját nyelvén ugyanattól a Lélektől vezetve mondta el az evangélium lényegét.

A másik, tágabb családi kört, mellyel a hidegebb hónapok so-

közösségi alkalmakat, de hozzánk tartoznak, családunk részei.

Gyermekeink, a hagyományos születéstörténet helyett, ezúttal egy, a mindennapokra alkalmazható karácsonyi

rán intenzívebben ápoljuk a közösséget, a Detroit környékén élő, az Urat magyarul dicsőítő gyülekezetek képezik. A *Református és Pünkösdi gyülekezet* tagjaival és lelkipásztoraikkal (*Varga Ferenc és Kerekes Tibor* testvérekkel) együtt ünnepeltük a kereszténység hajdani nagy reformjára emlékeztető, hogy Isten az ige által ma is átalakít, javít, helyre tesz egyéneket és gyülekezeteket. Advent harmadik vasárnapján együtt készítettük szívünket (és hangszálainkat) az ünnepre, a három gyülekezet tagjai, majd Januárban, az imahét befejező alkalmán közösen néztünk imádságos és bizakodó szívvel a kezdődő év elé, annak ismeretében, hogy mit kíván tőlünk az Úr és, hogy milyen magas a mérce, amivel megmérettetünk.

Szűkebb gyülekezeti körben ünnepeltük a Karácsonyt, Ő- és Új Évet, de az anyagi üzenettel (kántálás formájában) olyanokat is megleptünk, akik távol vannak tőlünk (nekik a telefonkészülékükből hangzott fel a "Csendes éj") vagy betegség miatt nem látogatják a

jellegű kis történetet adtak elő (életkorukhoz viszonyítva jól felkészülten és komolyan!), aminek lényege az volt, hogy *Jézus eljön hozzánk a szegényekben, árvákban, esetlen segítségre szorulóknak, s akkor él igazán bennünk a Krisztus, ha észrevesszük a szolgálatra nyíló lehetőséget és megmozdul a szívünk és a kezünk*. Óév estéjén (akik a hivatlan-váratlan influenza miatt nem kényszerültek távolmaradásra) imával, szeretetvendégséggel, játékokkal búcsúztatták az utolsókat rúgó esztendőt,

majd másnap ugyancsak imával és igei üzenettel, biztatással kezdték az Új Évet.

Áldott volt az elmúlt évünk: próbákkal és örömeikkel fűszerezett, s jól indult az idei is. Január hónapnak az ökumenikus imahét volt a jelentős eseménye, februárban pedig csatlakoztunk mi is a Magyarországon immár rendszeresített "Házasság hete" mozgalomhoz. A világháló segítségével nyomon követtük a magyarországi rendezvényeket és gyülekezeti összejöveteleken is beszélgettünk/hallgattunk a házasság Isten által szerzett intézményéről, amit néha kemény munkával, de mindig csak szeretettel tudunk jól működtetni.

Gyülekezetünk ez évi jelisége Istennek az emberiségnek adott legfontosabb ajándékára tereli vissza ismét figyelmünket: "...Isten kegyelmi ajándéka az örök élet Jézus Krisztusban." Róm 6,23b, s ugyanakkor ösztönöz a felismerésre is, hogy "semminink nincs, amit nem kaptunk volna". Ajándék a közösség, amelyhez tartozunk (a szűkebb és tágabb), a családjunk (melynek távol élő tagjait mindig örömmel látjuk vendégül), anyagi javaink (amiből az elmúlt év során hálás szívvel adhattunk gyülekezet-építésekre, misszióra, rászorulóknak megsegítésére), házasságunk (mely teljessé tesz minket és védelmet nyújt felnövő gyermekeinknek), és ajándék a természet megújulását biztosító tavasz is, amit már nagyon (majdnem türelmetlenül) várunk.

Kerekes Irénke

Assisi Szent Ferenc imádsága

*Ó Uram, tégy engem békeességed
eszközüvé,
hogy szeretni tudjak ott,
ahol gyűlölnek,
összekössek ott, ahol széthúzás van,
megbocsássak ott, ahol sértegetnek,
reménységet árásszak ott,
ahol kétségbeesés gyötör,
világosságot gyűjtsak ott,
ahol sötétség van,
örömet vigyek oda, ahol bánat lakozik.*

*Ó Uram, add
ne arra törekednem,
hogy engem vigasztaljanak,
hanem, hogy én vigasztaljak,
ne arra, hogy engem szeressenek,
hanem, hogy én szeressek,
ne arra, hogy engem megértssenek,
hanem, hogy én megértő legyek,
mert aki ad, az mind kap,
aki magáról megfeledkezik, az talál,
aki megbocsát, az nyer bocsánatot,
és aki meghal,
az támad fel az örök életre!
Ámen.*

CLEVELAND

Hálaadással és imádkozó szívvel kezdtük el a 2013-as évet a Clevelandi gyülekezetben, amikor január első hetén megtartottuk az imahetet. Ez a szokás gyülekezetünk egyik legszebb és legerősebb hagyománya, ami hiszem, hogy jó hatással van minden lélek számára: amikor az év kezdetén imával indulunk neki az előttünk levő évnek, kérve a Jó Isten gondviselését és vezetését, úgy egyéni, mint gyülekezeti életünkben.

Egy különleges alkalmat szerveztek meg ifjaink a februári hónapban. Mivel világszerte a "Szeretet" téma jellemzi a februári hónapot, így egy "Házasság Estjét" rendeztek meg az ifjabbak gyülekezetünkben, amire több mint 20 házaspár gyűlt össze. Lelkipásztorunk, Dr. Pintér Zoltán, Isten szeretetéről beszélt. Összehasonlította azt a szeretetet, amit a világ kínál (mely mulandó és nem valódi) az Isten szeretetével (amely örökké tart és mélyen gyökerezett, minden ember iránt). Az előadás

előadás után pedig egy gyertyafényes vacsora várt minden kedves házaspárt, miután közös játékokat játszottunk, melyek mind a házasságról szóltak.

A gyermekekkel is volt külön foglalkozás, mivel több fiatal házaspár volt az alkalmon, akiknek kisgyermekük volt. Ifjaink gondoskodtak a gyerekekről, és külön programot szerveztek nekik, ahol ők is tanulhattak az Isten szeretetéről, külön Isten teremtéséről is. Majd kéz-

alatt alkalmunk volt meghallgatni több bizonyosságtételt is a házaspárok részéről, úgy idősebb, mint fiatalabb házasoktól, tanulván és épülve egymás tanácsán. Nagy élmény volt látni minden házaspár menyegzői képét is, sokszor fel sem ismervén a házaspárokat, akik már több mint 30, 40 éve házasságban élnek. Az

műves foglalkozás (craft) és közös játék volt a program a gyerekek számára. A vacsora alatt a gyerekek alkalmat kaptak arra, hogy bemutassák a szülőknek és a vendégeknek, hogy mit is tanultak.

A célja ennek az estnek az volt, hogy bemutassuk az igazi szeretetet, amit csak egyedül Isten adhat az ember számára. A világ viszont csak egy üzletet lát a szeretetet kifejezésében - kártyák, csokoládék, macik, ékszerek, és virágok eladása a tét.

Törekedjünk arra a szeretetre, amit csak egyedül Istenben kaphatunk meg; a Vele való kapcsolat és az Ő igéje olvasása által. Bár csak mi is sugározni tudnánk ezt a valódi szeretetet a világ felé, és így általunk megismernék a szeretet Istenét!

Boda Erika

BLESSED SUFFERING AND SORROW

Blessed suffering and sorrow! Is there such a thing?

Is it possible that behind many painful hearts, tearful eyes, and exhausted bodies, blessings are hiding; not dangers? It is possible! Let me give you an example: Recently, I read about a German young man, who, during the Second World War, ended up in a Russian concentration camp, although he didn't do anything wrong. His only sin was that he was a German. Thus, he was convicted to lifelong hard labor without an official charge. In addition, they treated him badly with the rest of the convicts, and occasionally made him go through such starvation diets that killed many of his friends while others committed suicide. But he didn't, even though **he suffered a lot**. However, when he couldn't take the pain any longer, at the recommendation of a friend, he turned to God because the friend said that "the Lord can help." "But how would I dare to call upon God when so far I didn't care for Him at all?", he questioned. "Start to regularly read the Bible and pray and you will find out that God loves you so much that he is willing to listen to you even if you have never turned to Him before," he said. Then, he pulled out his own Bible from one of his pockets and began to read John 3:16 aloud, which said: **"For God so loved the world that he gave his only begotten Son that whosoever believeth in him should not perish but have everlasting life."** Then the friend explained to him that all of us are sinners, and without Jesus we will go to hell. Therefore, if we don't want to end up there, we have to believe that Jesus is the Son of God -as the Bible said- and have to invite Him into our heart. Furthermore, we have to admit our sinfulness to Him, confess all our known sin, and plead for His forgiveness. Then, since He, as the Son of God, shed His blood for our sin on the cross, He can and will gladly forgive. Thus, if, and when, we take these steps, He will immediately move into our heart, through his own Holy Spirit, forgive all our sin, and give us a place in Heaven, as a gift. Thereby, according to John 1:12, He will make us a child of God, for over there He promised: **"But as many as received Him, to them He gave the right to become children of God."** (NKJV) Finally, he asked his suffering friend, "Do you believe that Jesus is the Son of God?" "I do" was his reply. "In that case, confess your sinfulness and all your known sin to God, ask Him to forgive them, and invite Him into your

heart. Furthermore, thank Him for moving into your heart, forgiving all your sin, making you a child of God, and giving you a place in Heaven. Then, you can start to ask for anything that is Biblical and you desire, in your prayers." At this point both of them knelt down to pray and the innocently suffering young man took all the steps that his friend mentioned to him and thereby became a child of God. In addition, he also asked for God's help in his difficult situation. Yet, he worded his prayer for help in a surprising way, for a brand new Christian. First he asked God to help him in his unbearably difficult situation and acknowledged that he would like to be instantly delivered from this exile and suffering. Then added: "But let your will be done, because You know better what would be the most blessed solution."

The Lord heard his prayer and immediately replied by **allowing him to stay under the same difficult circumstance and go through the same hardship, including the starvation diets, when all he got was warm water for breakfast, lunch and dinner**. Yet, in spite of all these hardships, he began to become stronger and stronger, so that while others died around him, he became as strong as if he ate especially well. As a result, he understood that, even though he still had to suffer a lot after he became a child of God, and prayed for help, **the Lord turned all his hardships into blessings for him and for his friends who were watching him**. He was kept in the concentration camp till about 11 years after WWII was over, and several years after he became a child of God. Yet, he made good use of that time, by leading a blessed, praying, Bible reading, strong, helpful, and soul-winning life. **This is how his enormous suffering and sadness turned into a great blessing.**

Not every suffering and sorrow is harmful! In 2 Corinthians 7:8-11, we read that the Corinthian Church acted in an inappropriate way. Therefore, the apostle Paul wrote them a stern letter about it. Then the people became so disturbed about the matter that they felt hurt, embittered, grieved, and even decided to change some things as a result. Yet, **this suffering and honest sorrow turned into blessings** because it influenced them to regret what they did wrong and to change things around. Then, when Paul saw the results, he confessed that first he regretted what he

did, but when he realized the positive outcomes, he rejoiced for the fact that the Corinthians' suffering and honest sorrow led to blessings. This is what he wrote:

*"For even if I made you sorry with my letter, I do not regret it; though I did regret it. For I perceive that the same epistle made you sorry, though only for a while. Now I rejoice, not that you were made sorry, but that your sorrow led to repentance. For you were made sorry in a godly manner, that you might suffer loss from us in nothing. **For godly sorrow produces repentance leading to salvation, not to be regretted; but the sorrow of the world produces death.**"*

Dear Reader; Are your circumstances extremely difficult? Do you suffer from extreme hardships and sorrow? Is your load too hard to bear? A few questions come to mind:

- 1) Do you believe that Jesus is the Son of God?
2. Did you invite Him into your heart already?
- 3) Did you confess all your sin to Him?
- 4) Did you ask Him to forgive them all?
- 5) Do you study/read the Bible?
- 6) Do you pray regularly?
- 7) Are you attending a Bible-based church?

If you didn't take these 7 steps so far, then I plead with you to please take them now, and afterward ask God to help you "according to His will." Then, begin to observe how wonderfully He is helping you and **turning your suffering and sorrow into blessings also because He is such a loving and helpful God!**

*Irma, Fulop Matrai,
Hesperia, CA. 2013*

HONORARY AND MEMORIAL FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

The initial deposit is the money donated in memory of *Ernest J. Kish*. Please consider to contribute to this fund. Send money to the Treasurer (see address on page 2).

MICHAEL KORNIA AN APOSTOLIC HERO (5)

by Béla Udvarnoki*

THE VICTORY

The victory for this man of God came step by step. Every man and woman who accepted the Lord because of his testimony drew him nearer to the final victory. His way, this step by step advancing motion was not easy and smooth. Victory in the Lord's work does not come without struggle.

Kornia had the determination, was compelled by an urge from his soul, and possessed the wisdom and wit to face and overcome all obstacles. Again the ecclesiastical frame work in Hungary between 1875 and 1917 must be taken into account. Hungary was a Christian country. The majority of the population, about 65% was Roman Catholic. The rest Protestants (Calvinists, Lutherans, Unitarians) and Jews. Baptists, Methodists, and other free denominations did not reach 1% of the inhabitants of that country. Furthermore, one must understand that odd situation that although according to the laws of the country there was a religious freedom, yet the pioneers of Baptists and other small denominations were persecuted by the instigation of the leaders of the established churches.

The police force was influenced by the ministers of the state churches; people were incited by them. The police force and people were made to believe that they were doing their sacred duty to obstruct the spreading of false teachings of the "religious innovators".

Kornia had his share of the unchristian treatment by the hands of the so-called Christians. He was arrested by the village authorities, put into custody for a day or two into empty, cold or warm store rooms. He was mistreated by infuriated people. Christians (so-called) can be extremely cruel when misguidedly they are convinced that they fight against error and evil. When the civil and church authorities join in fighting against "heresy", then the result of that fight, persecution is indeed heavy on the believer. Such was the situation in Kornia's time.

His faith, his deep conviction in his mission, his wisdom and his sharp intellect helped him through all obstacles. Once when a group of fanatical young men intruded into the home where he was preaching, intimidating the listeners, and escorted him from the

village while waving pitchforks in their hands, Kornia departed with a "God bless you" wish and with a remark:

"The seed has been sown."

Another occasion as he approached a village where he was scheduled to preach, he saw two men standing by the roadside with big clubs in their hands. Kornia greeted them and inquired whether they were waiting for somebody. Yes, they were waiting for a preacher in city clothes. They told him that they were waiting for that deceiver Kornia who wants to preach in one of the homes. They would see to it that he would not enter the village. Kornia perceiving that the men did not recognize him, had the nerve to ask,

"What kind of man is that preacher?"

He heard the answer. Then he asked them not to be too hard on him, and took a friendly parting. He was free to preach and departed by another route.

His sharp mind and quick action saved an open baptismal service at a river from serious disturbance. The wife of a rough, worldly man went to the baptismal meeting to be immersed without her husband's knowledge. He was in the forest cutting wood. A neighbor went to see him and told him that his wife was becoming a Baptist. The enraged man left his work and with the ax in his hand vowed he would stop this baptism even if he had to kill his wife.

The assembled brethren knew him and did not know what to do. What would happen when he appeared? Kornia noticed, stepped up to him and greeted him:

"I am glad to see you, and it's good you brought your ax. That is exactly what we need. You see the tents (where the candidates dressed) need some more supporting stobs. Would you kindly make some sharp points and drive them into the ground? We appreciate your help!"

The man was taken aback. Meekly and with a forced smile he did what Kornia asked him to do. After this interlude he calmed down and listened to the sermon. He never did what he had vowed to do. A year later this man was baptized. How well Kornia knew the old wise adage: "If you want to pacify your enemy, ask a favor of him".

(To be continued)

* Booklet, published by the *Hungarian Baptist Union of America*, 1983., pp.16. Double anniversary: *Michael Kornia* (1844-1917) *Béla Udvarnoki* (1897-1992)

KORNIA MIHÁLY

Ajánlom dr. Haraszti Sándornak,
Kornia nagy tisztelőjének.

**Paraszt-próféta. Nem humor.
Ki Istenétől nem tanul,
Ám koptathatja a padot.
Ige az: amit Ő adott.**

**Szegény volt. Kocsis, mindenés.
ARANNYAL rokon, kis nemes.
A Miska névre hallgatott
És nem szerelte a papot.**

**Míg egyszer szíve összetört
S Isten igáját vette föl.
Papnál különben prédikált,
Lába pihenni meg nem állt.**

**Próféta lelke szent hevét
Osztotta ingyen szerte szét.
Várad környéke, Budapest
Egy út neki most és megest.**

**Ragyogott, fénylett a világ.
- Ha akadtak is galibák -
Fehér ruhások mindenütt.
Körötte földre szállt az üdv.**

**Miskából Mihály lett hamar.
Égett körötte rőt avar
S a zöldellő fák levele
Olykor férgekkel lett tele.**

**Érlelte buzgóság, a hit.
Jó hír nevelte szárnyait
S mit ő senkitől el nem várt,
Aggattak rá sok vélt csodát.**

**Dicsérték esztét, tetteit
S hogy annyi ezret bemerít.
"Sok a halaknak száma is,
De - szólt - volt köztük béka is."**

**Csalárd beszéd, rossz akarat
Kavart körötte vak vihart.
Mint Pál-Barnabás Márk miatt
Pátvarkodtak atyafiak**

**A semmin is, a rend felett
Ette magát a szent sereg.
Kornia uralmát megvetik,
Csak rossz hírét emlegetik**

**S ki értők annyit fáradott,
Fenyítve lett, kizáratott.
Ő megtört szívvel kesereg:
"Bocsássatok meg emberek!"**

**Kint várt, zörgött az ablakon,
Remélve lesz rá alkalom
S közéjük ismét bemehet.
Kiket annyira szeretett.**

**Csak éjjel után, hajnalon
Nyert bebocsátást Gyarmaton.
Étték Kornyát. A szíve fáj,
Így érett be Kornia Mihály.**

**Azóta fénye egyre nő.
Körül ragyogja múlt, jövő,
S ha lesz még eszköz újra itt,
Követni fogja tetteit.**

Oláh Lajos (Torontó, 1991)

Délutáni sétautunk egy régi temető mellett vezetett el. Már a négy éves korú unokánkban is felébredt a kíváncsiság:

- mik azok a földből kiemelkedő kövek, oszlopok? Elkerülhetetlen volt a válaszadás:

- ezek sírkövek, alattuk erre a világra született személyek pora nyugszik.

- Mit írtak a kövekre?

- A meghaltak neve, születésük és haláluk időpontja került az arany betűs táblákra.

- És ezen a kövön mi van felírva?

- Aliz baba élt két hónapot...

- A kisgyermek is meghalhatnak, nem csak az öregek és a betegek?

Nem kis harcot jelentett eldönteni, hogy mélyebben belemenjünk-e a gyermekek által felvetett témába, vagy valamilyen semmitmondó válasszal hárítsuk el a kérdéseket. Hiszen a szülők, tanítók, teológusok, gyermekorvosok, pszichológusok között is eltérő és nagyszámú vélemény, állásfoglalás ismeretes e tekintetben. Mennyire képes a kisgyermek megérteni a halált, hogyan segíthetjük a megértésben, milyen korban szabad, vagy kell elkezdni a beszélgetést a halálról? Velünk jöhetnek-e a temetésre? Nagypénzeket, az Úr Jézus Krisztus halálát mikor értik meg, hogy élük át a kisgyermek?

"Mi a remény forrása, ha a hatalom forrása Jézusban, a mi Barátunkban van, Aki meghal?" - így teszi fel a kérdést a szerző a "Teológia gyermekeknek" című művében. (William Hendriks)

Életem nem szűkölködött saját tapasztalatokban arról, milyen az, amikor egy gyermek számára elkerülhetetlen, hogy szembesüljön a halál tényével.

A legszívbemarkolóbb élményeim közé tartozik, amikor második kislányunk születése feletti örömben fürödve kaptuk a hírt, hogy szeretett barátnőm, nyitott Bibliával a kezében az Úrhoz költözött. Temetésén a tíz éves kislánya "felöltözték" állt a koporsó mellett, a másfél éves kislánya pedig ott bukdácsolt a sírhantok között egy rokon gondoskodása mellett.

Édesapám koporsója mellett két éves unokánkkal, Bencével a karunkban álltunk.

A legfőképpen véleményformáló mégis az az eset volt, amikor óvodáskorú gyermekünket egy haldokló testvérünk házához kényszerültünk magunkkal vinni, mert a felénk irányuló kérést a különleges körülmények között nem lehetett visszautasítani, a kislányt pedig nem tud-

tuk másra bízni. Az Úrnak legyen hála, hogy ez az elköltözés a mennyei hazába adott betekintést és az Úrban meghaltak boldogságát sugározta ránk.

A tapasztalatokból adódó gondolataimat a következőkben tudom összefoglalni.

1. A gyermekek valóságos világban élnek és sokszor elkerülhetetlen, hogy találkozzanak a halál eseményével. Néha csak érintőlegesen: - *volt egy kis cicám és meghalt ... máskor személyes, mély sebekkel a szívükben: - nagypapámat nagyon szerettem, de súlyos beteg volt és meghalt.*

2. Akár akarjuk, akár nem, a 4-6 évesek már kérdezősködni a halálról.

3. A halál megértésében igen fontos eszköz a beszélgetés és még fontosabb, hogy őszinték legyünk és mindig az igazat mondjuk gyermekeinknek.

4. Kétséget és félelmet oszlató, ha a Biblia kijelentései alapján és a feltámadás fényében beszélünk az elmúlásról.

Ezzel a meggyőződéssel vágtunk neki az unokákkal a temető kapuján át a sírok közötti sétákra, lélekben felkészülve arra, hogy a mindent tudni akaró gyermekek kérdéseire felelni kell.

- *Mama! Te is meghalsz és én is meghalok egyszer?*

A válasz az, hogy igen, minden élőnek akár felnőtt, akár gyermek, egyszer meg kell halnia. Ez azért van így, mert az ember engedetlenül szembe fordult Teremtőjével, Istennel, és bűnének következménye, büntetése a halál. [Zsid 9:27]

- *Az Úr Jézus is meghalt. Neki miért kellett meghalnia, hiszen Ő nem csinált semmi rosszat?*

Az Úr Jézusnak a bűnösök helyett, helyettünk kellett meghalnia. Ő a mi bűneinket szenvedte el a keresztfán, hordozta bűneinket, önként ment a halálba, sokak vétkét vállalta magára. [Ésaiás 53:11-12] Az Úr Jézus helyettesítő halála nélkül mi, emberek, sohasem békülhetünk volna ki Istennel. Meghalt, eltemették, de harmadnapon feltámadt. A Biblia Máté evangéliuma 28. részében ezt írja: "Ti ne féljete, mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen itt mert feltámadt, amint megmonda."

- *Mama! Ha te meghalsz, én oda megyek és azt fogom kiabálni, hogy Mama kelj fel, ébredj fel, és te majd fel fogsz állni.*

Vigaszt és világosságot nyert a kis értelme a válaszukból: - Isten támasztotta fel az Úr Jézust és új életre, majd pedig örök életre fogja feltámasztani azokat is, akik hisznek az Úr Jézusban. "Mert tudjuk, hogy aki feltámasztotta az Úr Jézust, az Úr Jézussal együtt minket is feltámaszt." [2 Kor 4:14]

- *Hogy lehet az, hogy a földbe eltemetett ember onnan kijöjjön és újra éljen?*

Ennél a "megmagyarázhatatlan" kérdésnél sokat időztünk akkor, és azóta is. Az evangéliumokban leírt hiteles történetek, valamint a nagyheti eseményeket és a feltámadást bemutató filmek nézése közben minden alkalommal határtalan örömmel hangzik a kicsinyek felkiáltása: FELTÁMADT AZ ÚR JÉZUS! Micsoda kiváltságunk az, hogyha unokáink, gyermekeink a halálról kérdezősködni, akkor mi Megváltónk feltámadásáról is beszélhetünk. Nem is szabad csak a halált emlegetni a gyermekeknek, csakis Jézus feltámadásával és az övéinek ígért feltámasztás reményiségével együtt.

A gyermekek szeretnek számukra érthető, érzékelhető magyarázatokat hallani, látni. Több keresztény szerző az életből és a természet csodájából vett példákkal próbálja megértetni a gyermekekkel az elmúlást, a halált és a feltámadást. Leggyakrabban a lepkét használják ennek szimbólumaként, mivel a lepke kettős élete -a bebabázódott hernyó és a csodálatos megjelenésű és mozgású lepke - közelebb viszi őket a valóság megértéséhez. Az évszakok változásában is találunk párhuzamot a meghalás és a megújulás gondolatához.

Mi az elmúlt két évben nagyhét előtt magokat vetettünk egy-egy kis cserépnyi termőföldbe és vártuk, hogy a

száraz, élettelennek látszó magokból növények támadjanak. Tavaly, kis cseréptálcában elhelyezett néhány kődarabból üres sír üreget formáltunk, három kereszttel. A kövek közé szórt virágföldbe elhintett fűmag zöld gyepé serkent, és alkalmat kínált az üres sír feletti örvendezésre, valamint az új életéről szóló gyermeki elmélkedésekre.

Imádságunk az, hogy Isten Igéje és Szentlelke világosítsa meg a gyermekek előtt, tegye hitté elfogadhatóvá a halálról és a feltámadásról szóló igékben kijelentett igazságokat. Válgjon valósággá a hívő családokban és a gyülekezetekben felnövőkvő gyermekek földi életében, hogy meghaltak a Krisztussal és életük el van rejtve az Istenben. [Kol 3:3]

Fazekas Erzsébet

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL

MAGYARORSZÁG

Adjunk hálát az Úrnak, magasztaljuk őt ...

1. Az MBE alapvető egységéért, a jelenlegi békességes együtt-munkálkodásért lelkipásztorok, gyülekezetek, intézmények, szervezetek és a közösség vezetői között. Mindannyian érezzük, hogy Isten olyan időt hozott el, amikor erőnket és lehetőségeinket bőven meghaladó missziós kapu nyílt, melyen csak együttesen, együtt munkálkodva és csak az Úr áldásával és vezetésével tudunk belépni.

2. A Reménység Fesztivál sok gyülekezetben érezhető áldásáért, az új hívőkért, az érdeklődőkért, a megerősödött szolgálókért!

3. A BTA kiegyensúlyozott és egyre növekvő hallgatóságot érintő jó szolgálataért, a tanár testvérek munkájáért.

4. Az oktatási és szociális intézményeink rendezett, szakszerű működéséért, valamint a lelkipásztorok, a gyülekezetek, és a Baptista Oktatási Központ intézményekben érezhető egyre pozitívabb, missziós hatásáért.

5. Társadalmi támogatottságunk növekedéséért, az aliansz és ökumenikus kapcsolataink rendezett voltaért.

Könyörögjünk / járjunk közbe az Úr előtt...

1. Az előttünk levő evangélizációkért, ifjúsági és egyéb konferenciákért, benne a ProChrist 2013 műholdas evangélizációsorozatért.

2. Ez évi közgyűlésünkért, melyet a lehetőségek és a feladatok nagysága miatt munkakonferenciává teszünk, és 2013. április 26-28 között rendezünk meg.

3. Intézményeinkben tanuló gyermekekért, fiatalokért, és a közöttük folyó missziós szolgálatokért (klubok, sport-misszió, nyári táborok, kiadványok és Bibliák szétosztása, stb.).

4. Az ősszel induló kötelező iskolai hitoktatásért/Biblia-oktatásért, melyre most folyik az intenzív felkészülés.

5. Egyházunk kommunikációs szolgálatának további fejlődéséért (honlap, baptista rádió, gyülekezeti tudósítói hálózat, stb.), valamint a 2013. március 02. Média konferenciáért.

Papp János egyházelnök, MBE

ERDÉLY

1. Hálaadás a több mint 260 gyülekezetért és misszióállomásért, ahol Isten Igéjét hirdethettük. Köszönjük az Úrnak a megtérteket és a lelki növekedéseket.

2. A több mint 70 lelkipásztorért, és felavatott missziómunkásért, akik a gyülekezeteket gondozzák. A lelkigondozottak száma - a hozzátartozókat is beszámítva - 14 ezer fölött van.

3. Könyörögjünk velünk, hogy az Úr hívjon el több lelki munkást - a teológiára jelentkező fiatalok száma alacsony.

4. Imádkozzatok velünk bölcsességért a növekvő roma misszió irányításában. Az utóbbi időben növekedett a megtérők száma. Problémák is adódtak ezen a területen, hisz egy roma gyülekezetet be kellett zárunk.

5. Kérjétek az Urat, hogy erősítse meg egységünket és testvéri közösségünket. Az elmúlt évben megpróbált bennünket az Úr ezen a területen és munkatársakat kellett fegyelmeznünk.

6. Kérjétek az Urat velünk együtt, hogy adjon erőt és lelki látást a misszió végzésében. Több fele gyülekezet plántálás folyik. A Szövetség Misszióbizottsága aktivizálni szeretné a gyülekezeteket a misszió területén és bevonni a már működő munkákba.

Dr. Kovács József főtitkár, RMBGySz

Képek: MABAVISZ vasárnap, a pécsi imaházban, 2013. február 3. Imaház és konferencia központ a Hargitán.

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Simon József elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczi Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

ÚJRA ITTHON

Életem (38)

Jó volt itthon lenni. Már azért is, mert Ilona megtérése még nem történt meg. A sátánnak még több támadását kellett kivédeni, de ezeket könnyebb volt megharcolni Márta húgommal és a szüleimmel. Végül aztán megjött Ilona szabadulásának, megtérésének híre. Nagy kegyelem, mondta igehirdetésében nem rég Csaplár testvér, ha az Úr megengedi, hogy lásd, hogyan munkálja ki valaki új életét. Ott lehettem a Mindenható mellett, mint munkatárs, mint eszköz.

Őszre folytattam a tanítást Újvidéken, a szemináriumban. Be kell valljam, hogy sok szempontból nehéz volt ez nekem, de tudtam, hogy tennem kell. Igaz, akkor még ez a teológia középiskolai szinten működött. Azért mondom ezt, mert akkor még nekem is csak középiskolai végzettségem volt. Csak az Úr kegyelme, hogy működni tudtam.

Még a régi épületben voltunk, és az imaház is. Ezt azért jegyzem meg, mert valami miatt többedmagammal az imaháznál kellett aludnunk néhány napig. Azon a vasárnapon, azaz még szombaton, kiutaztam Bácsföldvárra, ahol csak egy hívő házaspár élt. Estefele nyitottam be Német testvérekhez. Mikor megpillantott a testvérnő, csak úgy, egyszerűen oda kiáltott nekem a nagy udvar végéből: nézd meg az ételt a sporhelton, oda ne égjen már! A vasárnapi házi istentiszteleten pedig mindig volt néhány hallgató is. Úgy énekeltünk, úgy hirdettem az igét, mintha sokan volnánk. Dehát úgy is volt, mert lélekben bekapcsolódunk a hívők seregébe, a földön és a mennyben.

Ritka a vonatjárat ezen a vonalon és én csak este tíz óra után értem vissza a városba. Az imaháznál igyekeztem befelé a hálóhelyemre, mikor hirtelen az irodából kilép a prédikátor testvér, hogy jöjjenek csak az irodába, mert rám várnak. Nem tudom mi lehet, de belépve meglepődöm, hogy többen vannak jelen, még hozzá az énekkar tagjai. (Amikor csak tehettem, énekeltem a karban.) Leülök, és mindjárt mondják is, hogy az énekkar meg van hívva a zágrábi gyülekezetbe vendégszolgálatra, és szeretnék, ha én készíteném fel őket. Magamat soha sem mertem volna felajánlani. Most pedig ismételtén az Úr készítetését éreztem, és azt mondtam, hogy vállalom, ha hajlandók engedelmeskedni nekem. Ez aztán nem is volt nehéz, mert meg akartak feladni a nagyvárosi gyülekezetnek.

Gond volt a frazeálással. Ott vettek levegőt, különösen a férfiak, ahol éppen jónak találták. Meg ha "préselik" a levegőt, esik a hang, és nem tiszta. Persze azt így nem lehet tudatni az énekesek-

kel, hanem különböző "fogásokkal", észrevétlenül kell ezeket kijavítani. No, én még akkor meglehetősen keveset tudtam, de ebben a dologban már éppen eléget.

Rövid volt a felkészülési idő, így a már énekelt anyagból válogattam. Hogy melyek voltak ezek az énekek, már nem tudom, de az "Uram, jóságod végtelen"-re biztos emlékszem. Már azért is, mert az idős prédikátor nem vette figyelembe, hogy a hallelujánál feles ütembe vált az ének. Csodálkoztak, mikor erre rámutattam és bemutattam - mert volt itt azért néhány "szakértő", de megértették és örültek az új hangulatú karéneknek.

Szombatom reggel indultunk, hiszem 5-600 km út volt előttünk. Félúton megálltunk, Daruváron. A neve is azt mutatja, hogy valamikor nagy Magyarország része volt. Itt egy szép gyülekezetünk volt és van. Vannak gyülekezetek a környező falvakban is. Így népes gyülekezet előtt énekeltünk, kinn a szabadban. Az utolsó énekünk az "Uram, jóságod" volt. Mikor befejeztük, néhány percig csend volt. Felemelő, áldott csend. Többen jöttek hozzám, különösen akik már régebről ismertek, könnyes szemmel, ölelgettek és kérdezték: ezt hogy csinálta? Nem. Nem siker volt, hanem az Úr kegyelmes áldása adta megélni a lelki ének közösséget teremtő erejét. Ez Zágrábban megismétlődött. Csendben hálát adtam az Úrnak, hogy nem okoztam csalódást, hanem egy drága élménnyel lettek gazdagabbak az énekesek és a hallgatók is.

Így kezdődött az én karmesteri szolgálatom az újvidéki gyülekezetben. Ez volt az én igazi hangszerem: az emberi hang. A hangok. "Mert én hűségemben bízom, szívből ujjongok, hogy megsegítesz. Hadd énekeljek az Úrnak, hogy jót tett velem." Zsolt 13,6.

Nagyajtai Eszter

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

MIÉRT JÖTT E VILÁGRA?

1. És ő monda nékik: Menjünk a közel való városokba, hogy ott is prédikáljak, mert azért jöttem.

2. Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindaz, aki az igazságból való, hallgat az én szómra.

3. Monda azért nékik Jézus: Ha az Isten volna a ti atyátok, szeretnétek engem: mert én az Istentől származtam és jöttem; mert nem is magamtól jöttem, hanem ő küldött engem.

4. A tolvaj nem egyébért jő, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életök legyen, és bővítködjének.

5. Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek, nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megtérésre.

6. Gondoljátok-e, hogy azért jöttem, hogy békeességet adjak e földön? Nem, mondom néktek; sőt inkább meghasonlást.

7. Valamint az embernek Fia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.

8. Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.

9. Mert az embernek Fia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek lelkét, hanem hogy megtartsa.

10. Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa.

11. ...nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot.

12. Krisztus Jézus azért jött e világra, hogy megtartsa a bűnösöket, akik közül első vagyok én.

A megfélemléseket május végéig várjuk.